

ELS MEUS FILLS, EL MEUS NETS... FAN CATEQUESI!

Aquests dies s'escolten molts comentaris en relació a les activitats extraescolars dels infants i adolescents. «El meu fill fa música, o va a anglès, o fa esport amb tal equip...». Tant de bo que també es pogués escoltar: «ELS MEUS FILLS (O NETS) VAN

A CATEQUESI!».

Els pares ja heu decidit, d'acord amb els fills, les activitats «extraescolars» amb el desig d'oferir-los-hi una bona preparació per la seva vida.

No sé si heu pensat en la necessitat de la formació cristiana o catequesi, malgrat que sembla que no estigui de moda i que no serveixi per a la vida.

Certament que la música, els idiomes, l'esport o altres temes tenen importància pel seu procés de formació, però també en té la catequesi com a formació en la vida cristiana. Vosaltres esteu preocupats per l'educació dels fills i per oferir-los-hi una bona preparació per la vida. Per això estic convençut que no penseu només en els estudis que hauran de realitzar, en la seva professió futura, sinó també en el seu creixement com a persones i en la seva personalitat.

Per això desitjo recordar el perquè és important la catequesi:

- A la catequesi s'educa la dimensió religiosa de la seva personalitat, que és una de les dimensions que, si no

és educada i cuidada, pot convertir a la persona en un fonamentalista o en un idòlatra, capaç de convertir en déus o valors absoluts bens materials, ideologies, objectius...

«La catequesi és necessària per descobrir i fonamentar la vida cristiana»

- A la catequesi descobriran que Déu se'ns ha donat a conèixer, se'ns ha manifestat en la història. Ho coneixeran gràcies a la comprensió de la Bíblia.
- A la catequesi coneixeran Jesucrist i la seva proposta de vida. Si el coneixen, el podran estimar i tenir-hi fe.
- A la catequesi comprendran i es prepararan per a les celebracions dels sacraments, eucaristia, penitència, confirmació. Accions simbòliques en les quals

Missa d'Infants a la parròquia de Sant Josep de Girona

Jesucrist es fa present i actua oferint els seus dons.

- A la catequesi aprendran les actituds fonamentals per la vida, virtuts i valors, però alhora el perquè d'aquestes actituds i d'aquests valors. No és suficient saber el què cal fer, cal també conèixer el perquè.
- A la catequesi escoltaran respostes a les preguntes més importants de la vida, i que en molts moments segur que se'ls hi plantejaran.
- A la catequesi coneixeran testimonis vivents de Jesucrist, els catequistes. Descobriran cristians i cristianes que manifesten la fe de l'Església amb el seu testimoniatge i mestratge.
- A la catequesi s'entrenaran a pregar, a escoltar al Senyor, a parlar-hi, a lloar-lo, a donar-li gràcies.
- A la catequesi podran fer experiència que ells són església, família de Jesús.
- A la catequesi valoraran la seva condició de cristians, fills i filles de Déu, i en podran donar raó.
- La catequesi és per viure amb fe, esperança i amor.

La catequesi, com tot procés formatiu, no és només per uns pocs anys i per preparar-se per la primera comunió, sinó que és necessària per descobrir i fonamentar la vida cristiana. Cal anar-hi cada curs.

Per això ha de continuar després de la primera comunió, fins a la confirmació; i després en les propostes de formació pels adolescents i joves, i també pels adults.

Ah! I cal recordar que la catequesi es complementa amb la classe de religió a l'escola.

Informe-vos-en a la vostra parròquia.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira, 27, 33 – 28, 9

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i, ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia; qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort; i guardaràs fidelment els manaments. Recordat dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindrà en compte l'ofrena rebuda.

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma, 14, 7-9

Germans, cap de vosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim pel Senyor, i quan morim, morim pel Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu, 18, 21-35

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'ha fet? Set vegades?». Jesús li respon: «No et dic set vegades. Sinó setanta vegades set».

Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus bens, i a ell mateix, a, b la seva dona i els seus fills, els venguessin com esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li deia: «Tingueu paciència i us ho pagaré tot. Llavors els rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanayà dient-li: «Paga'm tot el que em deus. L'altre se li llançà als peus i li suplicava: Tingues paciència i ja t'ho pagaré. Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: Que n'ets de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute: No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu? Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà».

Tinguem els mateixos sentiments de Jesús

Moltes vegades, encara que no ho diguem, pensem: «Per què ens hem de convertir?, ja som cristians». Preguntem-nos: davant de les persones i les diverses circumstàncies de la vida: tenim els mateixos sentiments de Jesucrist?

Per exemple estimar algú que ens fa mal és difícil.

Jesús ofereix una nova vida a aquell que es vol convertir.

Si Déu es porta així amb nosaltres, Com no podem perdonar qualsevol ofensa que puguem rebre?

El sentir-nos perdonats per Déu, això ens fa capaços de perdonar. Déu ens ha acollit amb les nostres qualitats i defectes, encerts i errades. Per això no hem de ser fàcils a jutjar. Respondre amb el bé a aquell que ens fa mal. No ser fàcils a jutjar. Ser comprensius amb els altres, com Déu ho ha sigut amb nosaltres. El perdó és el que pot aturar una espiral de violència i venjança.

Josep Maria Amich i Raurich

SALM 102

**R. El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.**

**Beneeix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneeix, el seu sant nom.**

**Beneeix el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis mai dels seus favors.**

**Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malaltia;
rescata de la mort la teva vida
i et sacia d'amor entranyable.**

**No sempre acusa,
ni guarda rancúnia sense fi;
no ens castiga els pecats com
mereixem,
no ens paga com deuria les nostres
culpes.**

**El seu amor als fidels és immens
com la distància del cel a la terra;
llença les nostres culpes lluny de
nosaltres
com l'Orient és lluny de l'Occident.**

Germà Alois, prior de la comunitat de Taizé: «les noves generacions busquen autenticitat»

La comunitat ecumènica de Taizé s'ha convertit en un dels focus més importants de pelegrinatge cristià i atrau cada setmana més de 5.000 joves d'arreu del món. Símbol de reconciliació i d'unitat, la comunitat integra un centenar de germans procedents de vint-i-cinc països.

Taizé va començar com una comunitat protestant, però el seu fundador, el Germà Roger, va voler que fos ecumènica. Des de quins eixos treballa Taizé per a la unitat dels cristians?

Busquem expressar que una comunitat pot ser un laboratori de fraternitat. En un inici, el germà Roger va considerar essencial crear una comunitat que busqués la reconciliació i viure en profunda comunió; i va proposar als germans que aleshores s'unien a la comunitat construir el que ell denominava la paràbola de comunió, una paràbola de comunitat. Això ens ha portat a integrar en una mateixa vida comuna una diversitat més gran: la diversitat dels nostres orígens confessionals, primer protestants i després catòlics, i també la diversitat de les nostres cultures d'origen, amb les dificultats que això suposa.

De fet, la comunió no pot establir-se si no es respecta aquesta diversitat.

Exacte, i aquesta no pot ser creïble si no és visible. Necessitem un nou punt de partida per a avançar cap a una diversitat reconciliada. El punt de partida és Crist i ell no està dividit. En totes les esglésies, la identitat confessional ha estat posada a poc a poc en primer lloc, però no ha arribat el moment de donar prioritat a la identitat cristiana manifestada pel baptisme? D'aquesta manera es podria dur a terme un intercanvi de dons: compartir amb els altres el que considerem un do de Déu, però acollir també els tresors que Déu ha dipositat en els altres.

Des de la comunitat, com ajuden als joves a comprendre millor el sentit de la fe?

Les noves generacions busquen autenticitat. Per ells, la Paraula és creïble quan es correspon amb una forma de viure. Per això, sovint dic als joves que cal obrir els ulls per a mirar als testimonis de la fe, ells ens estimulen a posar la nostra confiança en Déu per a trobar-hi la consolació i el coratge de l'esperança. La reflexió sobre la fe és necessària, però no suficient, i és quan celebrem els misteris de la fe que accedim a ells més profundament. La bellesa de les celebracions ens porta a l'alegria de la fe, i per això a Taizé són fonamentals les tres oracions comunes de cada dia.

Quina és, avui dia, la prioritat de la comunitat?

La prioritat és ajudar als joves que rebem a trobar una font d'esperança que mai s'esgoti. Volem que cada jove descobreixi com arrelar-se a la fe i trobar en ella l'alegria de viure. L'últim dia de la seva vida, el germà Roger va convidar la comunitat a «eixamplar». I aquesta paraula continua sent important per mi. Eixamplar les trobades de joves més enllà del continent europeu i eixamplar l'acollida.

Quines són les directrius que marquen la vida de la comunitat?

El germà Roger va posar al centre tres paraules, tres realitats fonamentals de l'Evangeli accessibles per a tothom: alegria, senzillesa i misericòrdia.

Germà Alois, prior de la comunitat de Taizé

MIRADOR

Dolors Vidal

Doctora en Turisme

Orientació simbòlica

Les esglésies s'orienten d'Occident a Orient, des de l'entrada cap a l'altar. L'orientació del qui prega es dirigeix cap a la sortida del sol, esperant que la Llum li mostri el Camí. L'orant va de la foscor a la claror, des de la perspectiva simbòlica.

Si acceptem que el model de temple cristià a Catalunya es concreta en el període històric de l'art romànic –segles X-XIII– (encara que en el període posterior, el del gòtic, arribi a un nivell de finesa i complexitat superior), l'absis, la zona corresponent a l'orient, i per tant a la Llum, fa present la imatge del Crist Pantocràtor o Déu Creador. Sovint, la figura de Déu va acompanyada als quatre costats pels símbols dels quatre evangelistes: són els quatre relats, els quatre camins, els quatre punts cardinals que comencen en el lloc de la Llum divina.

«L'orientació del qui prega es dirigeix cap a la sortida del sol»

L'àngel, o l'home alat, s'associa a Mateu, ja que el seu Evangeli comença fent un repàs a la genealogia de Crist, el Fill de l'Home.

El lleó s'identifica amb Marc perquè el seu evangeli comença parlant del precursor, Joan Baptista, veu que clama al desert i vesteix amb una pell d'animal.

El bou és Lluc, ja que el seu Evangeli comença parlant del sacrifici i, en el bestiar popular, el bou és el signe del sacrifici.

L'àliga vola alt, i pot mirar el sol sense tancar els ulls. Així, l'evangeli de Joan, fora dels tres sinòptics anteriors, és el més místic i el que convida a fer un camí ascensional.

AGENDA

— DIUMENGE, 17 DE SETEMBRE

Aplec al santuari de la Mare de Déu de la Font de la Salut de Sant Feliu de Pallerols. Missa solemne a la 1 del migdia.

— DILLUNS, 18 DE SETEMBRE

Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 5 de la tarda a l'església del Sagrat Cor de Girona. Confessions, Rosari i Missa.

— DIMARTS, 19 DE SETEMBRE

Pregària per a les vocacions sacerdotals. A dos quarts de 5 de la tarda a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona. Tots els dimarts de mes.

— DIMECRES, 20 DE SETEMBRE

Romeria de la parròquia de Vilabertran al santuari de la Mare de Déu de la Salut de Terrades.

— DIJOUS, 21 DE SETEMBRE

979 aniversari de la Dedicació de la Catedral. A les 9 del matí, a la cape-

lla conventual, Lectures de les Hores i solemne Missa Conventual.

Sortida d'una peregrinació a Xipre i Grècia. Organitzada per les parròquies de Sant Tomàs de Fluvià, de Santa Susanna del Mercadal i del Carme de Girona. Retorn, el dimecres, 27.

— DIVENDRES, 22 DE SETEMBRE

Presentació del llibre i del documental, «Tomàs Milans i Sant Josep Oriol». A les 8 del vespre a la capella de l'Esperança de la Catedral. Presidirà el bisbe Francesc.

— DIUMENGE, 24 DE SETEMBRE

Missa de l'Alba a Blanes. A les 7 del matí. S'oficiarà a Sa Palomera.

Confirmacions i Missa de Festa Major a Santa Coloma de Farners. A les 12 del migdia, el bisbe Francesc presidirà la Missa de la Festa Major i administrerà el sagrament de la Confirmació.

Missa de l'Empordà. A les 5 de la tarda el bisbe Francesc presidirà la celebració de la Missa de l'Empordà.

Memòria i pregària per Mn. Josep Claparols i Mn. Pere Bach

Aquest mes d'agost ens han deixat dos preveres diocesans. El dia 16 va morir **Mn. Josep Claparols i Moret** (Banyoles, 1940), després de 54 anys de ministeri. Era rector de diverses parròquies de l'Alt Empordà com Avinyonet de Puigventós, Cistella o Vilanant, entre d'altres. Va col·laborar amb la revista *El Senyal* des de la seva fundació. El 25 d'agost, moria a la residència sacerdotal *Bisbe Sivilla*, **Mn. Pere Bach i Fernando** (Banyoles, 1931), amb més de 60 anys de sacerdoci, la major part dels quals al servei de l'arxiprestat de Banyoles. Feia un any que s'havia jubilat. En ambdós casos, la Missa de comiat s'oficià a l'església de Santa Maria dels Turers.

APUNTS

Celebració de la festa de Sant Daniel de Girona

El monestir gironí de Sant Daniel, que recentment ha commemorat el seu mil·lenari, va acollir el divendres 1 de setembre la celebració de l'onomàstica del sant amb una missa solemne que va comptar amb l'assistència de veïns del barri i de fidels. Acabada l'Eucaristia es van cantar els goigs davant el sepulcre del sant,

obra del Mestre Aloi de Montbrai (1345). Segons la tradició, Daniel hauria nascut a Armènia al segle IX, i després del seu martiri a la Provença un deixeble seu hauria portat les despulles fins a la vall que ara porta el seu nom.

Temps d'Església estrenarà nova temporada el 23 de setembre

Temps d'Església, l'espai audiovisual del Bisbat de Girona, estrenarà el proper 23 de setembre la seva tercera temporada, que es podrà veure a les graelles de Televisió de Girona, Banyoles Televisió, Olot Televisió, Televisió Costa Brava i Canal 10 Empordà. El programa, de 25 minuts de durada, combinarà actualitat de l'Església de Girona, reportatges i entrevistes. *Temps d'Església* obrirà la temporada amb una entrevista al bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, que es podrà veure el cap de setmana del 23 i 24 de setembre.

SANTORAL I LECTURES

Diuenge 24 de durant l'any, 17 de setembre de 2017. St. Robert Bellarmino, bisbe i doctor de l'Església. St. Lambert de Maastrich, bisbe i màrtir. **Lectures:** Sir 27, 33 – 28,9 / SI 102 / Rm 14, 7-9 / Mt 18, 21-35.

Dilluns, 18. St. Ferriol, cavaller i màrtir. St. Josep de Cupertino, franciscà (+ 1663). **Lectures:** 1Tm 2, 1-8 / SI 27 / Lc 7, 1-10.

Dimarts, 19. St. Gener, bisbe de Nàpols i màrtir (+ 300). Sta. Maria de Cervelló o del Socors, mercedària, invocada pels mariners i navegants (+ 1290). Aniversari de l'assassinat de Mn. Joan Alsina. **Lectures:** 1Tm 3, 1-13 / SI 100 / Lc 7, 11-17.

Dimecres, 20. St. Andreu Kim i companys màrtirs a Corea (s. XIX). **Lectures:** 1Tm 3, 14-16 / SI 110 / Lc 7, 31-35.

Dijous 21. St. Mateu, apòstol i evangelista. St. Jonàs (Antic Testament). Dedicació de la catedral de Girona. **Lectures:** Ef 4, 1-7 / SI 18 / Mt 9, 9-13.

Divendres, 22. St. Maurici i companys màrtirs a Suïssa (+ 300). Beats màrtirs: Enric Canadell, escolapi, Tomàs Sitjar, Jaume Buch, Xavier Bordas, Juli Sunyer, salesians i Niceta Plaja, carmelita vedruna. XXVI aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Carles Soler i Perdigo, bisbe emèrit de Girona. **Lectures:** 1Tm 6, 2c-12 / SI 48 / Lc 8, 1-3.

Dissabte, 23. Sta. Tecla, deixeble de l'apòstol Pau, patrona de Tarragona. **Lectures:** 1Tm 6, 13-16 / SI 99 / Lc 8, 4-15.

LITÚRGIA DE LES HORES: IV setmana del Salteri.

